

et niveau, hvor vi får en udvikling, hvor væksten i den offentlige sektor er mindst lige så stor som i den private sektor – hvis vi skulle lave en aftale med de andre partier om det – så tager vi det.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Ja, jeg må jo sige, at jeg ikke blev særlig meget klog af det sidste svar her fra hr. Per Clausen. Men det, der står tilbage, er altså, at Enhedslisten ud fra den politiske formulering, som man nu har lavet i vedtagelsen, vil bruge det her to-cifrede milliardbeløb. Hr. Per Clausen kunne så ikke helt konkretisere, hvor stort beløbet er, men det er altså et to-cifret milliardbeløb, og det har jeg så noteret.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det kan hr. Troels Lund Poulsen sådan set overhovedet ikke konkludere. Det, hr. Troels Lund Poulsen kan konkludere, er, at Enhedslisten har en politik for, hvordan den offentlige sektor skal udvikle sig, så man kommer op på et to-cifret milliardbeløb, hvis man skulle indfri det.

Så ligger der et forslag til vedtagelse, hvor Enhedslistens udgangspunkt er, at vi som minimum skal sikre os, at der bliver den samme økonomiske vækst i den offentlige sektor som i den private sektor, og det har vi forstået at vi er enige med de øvrige oppositionspartier om. Det, at vi så har nogle ønsker, der rækker længere end det, forhindrer jo på ingen måde, at vi er i stand til at føre politik sammen med de øvrige oppositionspartier.

Bare for at nævne et eksempel på det, så er det jo da lykkedes for Enhedslisten i dag at lave en aftale med en konservativ minister om, at vi øger indsatsen i fødevarerkontrollen med 25 pct., så indimellem kan ting jo godt lade sig gøre.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren, og så går vi videre, og den næste er fru Sofia Rossen.

Sofia Rossen (IA):

Ærede formand, ærede medlemmer. Denne debat er måske en smule anderledes for mig end for de øvrige ordførere, fordi jeg som suppleant for hr. Kuupik Kleist muligvis betræder denne talerstol for sidste gang.

Jeg har nu haft den ære at være medlem af Folketinget i godt 2 måneder, og det har sande-

lig ikke været nogen kedelig periode. Ikke alene har jeg fået lov til at opleve, at et nyt parti blev dannet og den deraf følgende turbulens, det har givet her i Tinget, jeg har også i den korte periode oplevet, hvordan debatter om så forskellige emner som bloktilskud til Grønland, sæl- og hvalfangst, CIA-flyvninger samt Thulebasen og EU-Parlamentet kan give sig udslag i en række forskellige politiske holdninger, der fra vores grønlandske synspunkt kan være ganske vanskelige at forstå.

Lad mig starte med dyrene. For os i Grønland er havet det samme, som markerne er for de europæiske borgere. Det er fra havet, vi høster vores føde og råstofferne til vores industri. Vi har ikke mange andre muligheder, selv om der nu åbner sig nye, store forventninger til mineralressourcerne. Men det er alt sammen i fremtiden.

KL 14.15

Lige her og nu er det havets ressourcer, vi skal leve af, og det gør vi naturligvis på en bæredygtig og forsvarlig måde. Det er til gengæld den eneste måde, vi i dag kan skaffe den økonomi, der skal bære en selvstændig udvikling for vores befolkning, på, så hvis videnskabsfolkene i Den Internationale Hvalfangstkommission finder frem til, at der er bestande af hvaler, der kan udnyttes på normale kommercielle vilkår, skal de udnyttes fuldstændig ligesom fiskebestandene i EU.

Regulering, ikke fredning, er vejen frem, og derfor skal IWC fastsætte kvoter, foretage overvågning og kontrol og sikre den bedst mulige viden om hvalernes tilstand i stedet for at gøre hvalerne til havets hellige køer. Midt i al propagandaen om fredning af alle hvaler har det været opløftende, at både fiskeriet og landbrugets førstemand i Danmark har støttet vores synspunkt.

Med sælfangsten forholder det sig anderledes, fordi alle ved, at der er millioner af sæler i havene. Det er derfor meningsløst at forsøge sig med krav om fredning, men til gengæld bruger de danske og europæiske fredningsfolk fangstmetoderne i deres angreb på denne industri. Jeg forsvarer på ingen måde de fejl, der måtte blive begået ved aflivning af sæler, men at sådanne fejl skulle føre til krav om importforbud af alle produkter fra sælerne virker på mig lige så absurd, som hvis al fiskeindustri i Danmark skulle stoppes, fordi der notorisk drukner ca. 6.000 småhvaler i de danske fiskeres garn hvert år; eller hvis al svineproduktion skulle stoppe på